

อัญศิณี นันตะสุคนธ์ 2555: ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูแลตนเองของ ผู้ป่วยที่มารับการขยายหลอดเลือดหัวใจ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ปริญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สุขศึกษา) สาขาวิชาสุขศึกษา ภาควิชาพลศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์ สุพัฒน์ ชีรเวชเจริญชัย, วท.ม. 105 หน้า

การวิจัยเชิงพรรณนา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคหลอดเลือดหัวใจ ที่มารับการใส่ขดลวดขยายหลอดเลือดหัวใจ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ในการศึกษาเลือกกลุ่มตัวอย่าง แบบเจาะจงจำนวน 104 คน เป็นผู้ป่วยโรคหลอดเลือดหัวใจ ที่มารับการใส่ขดลวดขยายหลอดเลือด หัวใจ โดยใช้แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผ่านการทดสอบคุณภาพ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูป ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าทดสอบไคสแควร์และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมดูแลตนเองของผู้ป่วย ที่มารับการใส่ขดลวดขยายหลอดเลือด หัวใจ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 37.5 ปัจจัยทางด้านชีวสังคม ด้านสถานภาพสมรส มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมดูแลตนเองของผู้ป่วย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ของครอบครัวต่อเดือน บุคคลใกล้ชิดที่คอยดูแลขณะเจ็บป่วย ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมดูแลตนเองของผู้ป่วย ปัจจัยนำ ซึ่งได้แก่ ความรู้เรื่องโรค หลอดเลือดหัวใจ การรับรู้ถึงโอกาสเสี่ยงต่อภาวะแทรกซ้อน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การดูแลตนเองของผู้ป่วย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01แต่การรับรู้ถึงความรุนแรงของ โรคหลอดเลือดหัวใจ การรับรู้ถึงประโยชน์ของการรักษาและอุปสรรคของการปฏิบัติตน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมดูแลตนเองของผู้ป่วย ปัจจัยอื่น ซึ่งได้แก่ การเข้าถึงระบบบริการ สุขภาพ การใช้สิทธิในการรักษาพยาบาล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมดูแลตนเองของผู้ป่วย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนปัจจัยเสริม ซึ่งได้แก่ การได้รับการสนับสนุนทางสังคม และการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ โรคหลอดเลือดหัวใจ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมดูแล ตนเองของผู้ป่วย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ลายมือชื่อนิติ

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก